

μείον, ὅπερ προχωρεῖ ἐκεῖ κάτω, εἶναι μία ἀγέλη ὑπὲρ τοὺς ἑκατόν! »

Κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ἀνεγνώρισα ὅ,τι ἡ ὄξεια ὄρασις τοῦ Ρόσκου εἶχε πρώτη ἀνακαλύψει. Μεγάλῃ καὶ σκοτεινῇ μάζᾳ ἐκινεῖτο δι' ἄλλοκότου τρόπου καὶ ἐπλησίαζεν ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐφάνετο πετῶσα ὑπερκνω τῆς χιόνης· δὲν ἠδύνατό τις νὰ ἐννοήσῃ τὴν πορείαν τῆς, καὶ ἐν τούτοις προὔχῳρει τοιουτοτρόπως, ὥστε ἠπέλει νὰ φθίσῃ καὶ νὰ ὑπερβῇ ἐντὸς ὀλίγου τοὺς ἵππους ἡμῶν, ὧν αἱ δυνάμεις ἤρχισαν νὰ ἐκλείπωσιν.

Ἄγριοι καὶ φοβεροὶ ἤχοι διέσχισαν τὴν νύκτα· ἐξερχόμενοι ἀπὸ τοῦ βάλθους τοῦ στήθους, ὠμοίαζον ἄλλοτε πρὸς γρυλλισμούς, ἄλλοτε πρὸς ὑποκώφους καὶ βιαίας οἰμωγὰς κινδυνεύοντος ἀνθρώπου, οὕτινος ζητοῦσι νὰ ἐμποδίσωσι τὰς φωνὰς διὰ τῆς βίας.

Ἡ Ἀνινία δὲν ἠνόει οὐδὲν· πᾶν ὅ,τι συνέβη δὲν ἠδύνατο νὰ τὴν ἀποσπάσῃ τῶν ὄνειροπολημάτων, ἅτινα ἐσχεδίαζε περὶ τῶν ἐν τῇ πατρικῇ οἰκίᾳ μελλόντων γενέσθαι προσεχῶς καὶ περὶ τῶν ἄλλων μεμακρυσμένων, εἰς τὰ ὅποια ἡ μορφή τοῦ προσφιλοῦς αὐτῆ Λέοντος ἐφάνετο πρωτίστως. Ἀργότερον μοι διηγήθη πᾶν ὅ,τι συνέβαιεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. Δὲν ἠδυνάμην νὰ τὴν ἀφήσω ἐν τῇ εὐτυχίᾳ ταύτῃ ἀγνοίᾳ τοῦ κινδύνου, ὅστις μᾶς ἐπιηπεῖλει. Ἦδη διέκρινον τὰς κεχωρισμένας ὁμάδας τῶν ἀγρίων τούτων τεράτων· ἤδη πολλοὶ ἐξ αὐτῶν προηγούντο τῆς μεγάλῃς ἀγέλης καὶ ἐπλησίαζον εἰς ἀπόστασιν βολῆς τυφεκίου. Ἠγείρα τὸ ὄπλον μου, ἐσκόπευσα τὸ πρῶτον τῶν τεράτων τούτων, «Κύψον», ἀνέκραξα, καὶ ἡ Ἀνινία συνῆλθεν ὡς ἀπὸ βαθέως ὕπνου.

Μὲ παρετήρει ἵνα μὲ ἐρωτήσῃ, ἀλλ' ἠδυνήθη νὰ ἀναγνώσῃ ἐν τῷ προσώπῳ μου ὅτι δὲν ἦτο κενὸς ἐξηγήσεων· κατεβίβασα μηχανικῶς τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ στήθους, ἡ βολὴ ἐκτύπησε τὸν μεγαλύτερον καὶ τὸν ἐν τῇ κεφαλῇ τῶν λύκων εὐρισκόμενον· ἔπεσεν. Ὁ πυροβολισμὸς ἐξύπνησε τὴν θαλαμηπόλον μου, ἠτίς ἐξέβαλεν ὄξειας φωνὰς, νομίζουσα ὅτι προσεβλήθημεν ἀπὸ ληστών· «Εἶναι μόνον λύκοι» εἶπεν ὁ γέρον Ρόσκος μετὰ φοβερῆς ἀπαθείας, «πρώγουν ἐκεῖνον, ὅστις ἐφονεύθη. Ἴδού ἡμεῖς ἀπὸ τῶν ἀπαιθῶν ἐνός ἐχθροῦ, ἀλλὰ ἑκατοντάς ἐτέρων θέλει μᾶς